

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 32198

гр. София, 02.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
закрито заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

като разгледа дело номер **5704** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.30, ал.1 от Закона за общинската собственост (ЗОС).

Образувано е по жалба от „ГРАНД К ИМОТИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв. К. М., срещу заповед № СОА25-РД40-45/27.01.2025 г. на кмета на Столична община, с която се отчуждава поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.4356.848 (незастроен), с площ от 511 кв. м по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-14/06.03.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, попадащ в улична регулация и в обхвата на обект: „Отклонение от първа метролиния от метростанция „Л.“ (МС-2) до околоръстен път по [улица]с две метростанции“, район Л., [населено място], съгласно влязъл в сила ПУП-ИПУР и специализиран план по реда на чл.111 във вр. с чл.189 от ЗУТ за отклонение от МС „Л.“ на първа метролиния по [улица]до Софийски околоръстен път с две метростанции, одобрен с Решение № 539 по Протокол № 79/29.06.2023 г. на Столичен общински съвет, предвиждащ изграждането на обект – публична общинска собственост.

На 28.08.2025 г. по делото е депозирана молба от ответника с приложени към нея писмени доказателства и искане за допускане на предварително изпълнение на оспорения административен акт на основание чл.30, ал.1 от ЗОС. Искането е обосновано с обществената значимост на обект: „Отклонение от първа метролиния от метростанция „Л.“ (МС-2) до околоръстен път по [улица]с две метростанции“, чиято реализация е от съществено стратегическо значение за развитието на транспортната инфраструктура и от значителен обществен интерес. Изрично е отбелязано, че обектът е със статут на особено важен държавен обект, съгласно Разпореждане № 119/1977 г., а с ПМС № 181/20.07.2009 г. е определен за обект от национално значение и е включен в списъка на стратегическите обекти и дейности, които са от значение за националната сигурност. Посочва се, че обектът е включен в Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“ и за него е осигурено финансиране, което може да бъде изгубено при нереализирането му в определените срокове. Изтъква се, че реализирането на този обект е от съществено значение за разширяване на системата на метрополитена на територията на Столична община, като по този начин ще бъдат защитени сериозни обществени

интереси - облекчаване на трафика, намаляване на въглеродните емисии, спомагане за опазването на околната среда от екологично естество, както и обстоятелството, че то ще обслужва хиляди пътници на ден чрез изцяло новото трасе, по което липсва добър надземен транспорт.

Насрещната страна – жалбоподателят „ГРАНД К ИМОТИ“ ЕООД в писмено становище оспорва искането за допускане на предварително изпълнение на оспорената заповед. На първо място намира същото за недопустимо като обосновава този си довод с липсата на упълномощаване на процесуалния представител на кмета на СО да отправи до съда такова искане. На второ място, намира същото за неоснователно, доколкото изложените в него твърдения били необосновани и недоказани. Излагат се и съображения по съществуващото на спора.

Съгласно чл.167, ал.1 от АПК, при всяко положение на делото по искане на страна съдът може да допусне предварително изпълнение на административния акт при условията, при които то може да бъде допуснато от административния орган. Целта на производството по чл.167 от АПК е да осигури привременна защита на особено важен интерес на страна в административния процес (широк смисъл на понятието), който може да бъде накърнен от късното изпълнение на административен акт, който не е станал окончателен, или за който законодателят или административният орган (по реда на чл.60 от АПК) не са постановили предварително изпълнение.

В конкретния случай молбата с искане за допускане на предварително изпълнение е допустима, подадена от активно легитимирано лице, което в качеството си на издател на оспорената заповед е и страна в процеса съгласно чл.15, ал.1 от АПК, при наличие на правен интерес и по отношение на невлязъл в сила административен акт (по арг. от чл.268, т.1 от АПК). Неоснователно е възражението на оспорващата страна за липса на упълномощаване на процесуалния представител на ответника да подава искания за допускане на предварително изпълнение на заповедта за отчуждаване, доколкото в представеното по делото пълномощно изрично на юрк.Р. И. е предоставено това право.

Съдът намира подаденото искане за допускане на предварително изпълнение на оспорената заповед и за основателно по следните съображения:

Предпоставки за допускане на предварително изпълнение на акта за отчуждаване, съобразно нормата на чл.30, ал.1 от ЗОС са следните: общината да е превела определеното в акта за отчуждаване обезщетение, да е представена определена от съда гаранция при условията на чл.391, ал.3 от Гражданския процесуален кодекс и наличието на положителна преценка относно необходимостта от защитата на особено важни държавни, общински или обществени интереси.

В този смисъл, основният критерий за предварително изпълнение е по същество идентичен с предвидените в общата разпоредба на чл.60, ал.1 от АПК, чийто частен случай представлява хипотезата на чл.30, ал.1 от ЗОС. Възлагането на компетентността по допускането на предварително изпълнение върху съда е израз на правилото по чл.167, ал.1 от АПК и следва от факта на вече упражненото право на съдебно оспорване, с което правомощието на административния орган с посоченото съдържание е изчерпано.

В конкретния случай, обектът, по повод на чието изграждане е наредено отчуждаването на имота, попада между обектите от първостепенно значение по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗОС. Общественият интерес от реализацията му е свързан с подобряването и повишаването на качеството на транспортните услуги на територията на [населено място]. Споделими в тази насока са изложените в молбата на пълномощника на кмета на общината конкретни позитивни измерения на изграждането на отклонение от първа метролиния в контекста на стратегическото развитие на столицата, в частност – на градската транспортна инфраструктура. Значимостта на проекта е поради това противопоставима на частния интерес на субектите на правото на

собственост върху отчуждения имот, а своевременното му осъществяване, предвид на дължимата причинна връзка между защитата на интереса и момента на изпълнение, би осуетило накърняването на охранявания с предварителното изпълнение обществен интерес.

Не са налице и отрицателните предпоставки, при които предварителното изпълнение е недопустимо. Не се отчуждава единственото жилище, както и няма данни одобреният с решение № 539 по протокол № 79/29.06.2023 г. на Столичния общински съвет специализиран ПУП - ИПУР към настоящия момент да е оспорен пред съд и да не е влязъл в законна сила по арг. от чл.132, ал.1, т.2 от ЗУТ. Следва да се отбележи наличието и на финансово измеримите предпоставки за прилагане на нормата на чл.30, ал.1 от ЗОС. Видно от разпоредителната част на оспорената заповед определения размер на паричното обезщетение е депозиран по сметка на „ГРАНД К ИМОТИ“ ЕООД.

От друга страна, изпълнението на заповедта преди приключването на съдебното производство по проверка на законосъобразността ѝ, не би причинило на оспорващия вреди от категорията на значителните и трудно поправимите. При евентуален успешен изход на оспорването, заповедта би подлежала на отмяна или изменение чрез увеличаване на размера на дължимото за отчуждаването на имота обезщетение. Това е максималният благоприятен ефект от заявената съдебна защита, който би могъл да бъде постигнат. Установяването с крайния съдебен акт на по-голям размер на паричното обезщетение пък би удовлетворило претенцията на жалбоподателя за равностойно обезщетение и би компенсирало вредите, породени от факта на отчуждаването. Именно поради тази причина съдът намира, че не се налага да бъде определяна парична гаранция за обезпечаване на предварителното изпълнение, тъй като съгласно чл.391, ал.3 от ГПК, размерът на гаранцията се определя от размера на преките и непосредствени вреди, които страната ще претърпи, ако обезпечението е неоснователно. В конкретния случай, доколкото спорен по делото е единствено въпросът за размера на обезщетението, жалбоподателят не би претърпял вреди от самото отчуждаване.

Водим от горното и на основание чл.30, ал.1 от ЗОС, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА предварително изпълнение на заповед за отчуждаване на поземлен имот № СОА25-РД40-45/27.01.2025 г. на кмета на Столична община.

На основание чл.30, ал.1, изр.2 от ЗОС определението не подлежи на обжалване.

Съдия: